

Het "CENTRE DE RECHERCHE BUDO" :

Waarom en hoe ...

Ziehier, hoe het werd beschreven in de voorstelling die Ludovic Mauchien deed in de revue "Karaté-Bushido" in maart 2000, en dat wij hier opnieuw weergeven omdat ze nog steeds actueel is:

Het "Centre de Recherche Budo" van Roland Habersetzer,

Boodschapper van de Traditie ...

Ontgoochelt over de sportieve evolutie van karate, creëerde Roland Habersetzer in 1974, het Centre de Recherche Budo. Voorbestemd om de vechtkunsten als een levensrichting te onderwijzen, telt het CRB van deze dinosaurüs van de Franse karate vandaag 22 clubs verdeeld over 6 landen.

" Het CRB is een vereniging, bepaald bij de wet van 1901, opgericht opdat alle budoka die betrokken zijn bij de spirituele toekomst van de Budo, bedreigd door hun enkel sportieve evolutie, over een verzamelpunt zouden beschikken waar ze regelmatig zouden kunnen vorderen in de traditionele geest en techniek. Dit paar zinnen die uit de statuten van het Centre de Recherche Budo (CRB) werden gehaald, vatten volkomen de strijd die al jaren wordt gevoerd door zijn stichter, Roland Habersetzer, samen.

Deze oud-leerling van Henri Plée bij la Montagne Sainte Geneviève (1956-1957), die één van de eerste was om zwarte gordel te worden in Frankrijk (1961), besluit in 1974 om de bruggen op te blazen met de federale instanties. " Ik gaf er mij rekenschap van dat de Federatie een grote machine was geworden en dat men de prijs betaalde voor de overgang naar de massa, legt Roland Habersetzer ons vandaag uit, en ik volhard en teken.

Omdat hij gekant was tegen de competitie, want " ze ontwikkelt de slechte kant van de mens", creëerde Roland Habersetzer zowat 26 jaren geleden het CRB. Totaal in de marge van de Franse federatie levend, telt deze vereniging vandaag 22 aangesloten clubs, " van Québec tot de Oeral ", laat Roland Habersetzer verheugd opmerken. " Elke dojo is totaal onafhankelijk met uitzondering van de onderwezen methode, legt hij uit. Indien een dojo deel wilt uitmaken van het CRB, moet een aanvraag gericht worden, elk jaar hernieuwbaar. Indien de ethiek niet wordt gerespecteerd houden we ze niet binnen CRB.

Het Centre de Recherche Budo telt ongeveer 700 leden...

De ethiek is de afwezigheid van competitie en een traditionele en culturele benadering van het Budo. " Het CRB is geen secte, het is een traditionele school, verzekert zijn voorzitter-oprichter. Bijvoorbeeld, de vooruitgang in de graden gaat langs culturele vragen. Maar men vraagt wel geen encyclopedische kennis, gewoonweg de namen van oude stijlen, hun meesters... ". Een ander voorbeeld van de keuze van deze traditionele weg door Roland Habersetzer: om zich te presenteren voor een vooruitgang als zwarte gordel, dient de leraar van de betrokken leerling vooreerst diens aanvraag te valideren "in zekere zin zoals voorheen". IK geef niet toe aan compromissen bij de graden, verzekert hij, ik doe geen enkele toegeving. Dat is wat ik juist verwijt aan het sportieve.

Men moet de verschillende vormen niet mengen en Dangraden geven aan diegenen die een palmares opbouwen. Vandaag de dag zijn er 5de Dan die niet in staat zijn om de geest aan hun leerlingen uit te leggen.

Schrijver van 63 boeken in dertig jaren, waaronder de " Guide Marabout du Karaté " in 1969, later vertaalt in verschillende talen, is Roland Habersetzer al die

jaren nooit gestopt het idee van de competitie aan te vechten. Het CRB is de illustratie van dit gevecht. 26 jaren na de oprichting van het Centrum, zelfs al is zijn toon ietwat diplomatischer, blijft Roland Habersetzer bij zijn standpunt. " We voeren oorlog tegen niemand, verzekert hij, we denigreren ook niet. We zijn simpelweg "elders". De sportieve karate is een andere logica, een bepaalde benadering van karate, er zit iets achter, een evolutie. Ergens neem ik mijn hoed af voor diegene die wereldkampioen of Olympisch kampioen is, maar dit is geen waardemeter. De competitie is geen gevecht om het leven. De inzet is nul; dus moet men relativiseren.

Het CRB is een traditionele en culturele aanpak van het Budo...

*Wat Roland Habersetzer passioneert en dus de essentie en ethiek van het CRB bepaalt, is de vorming Budo, deze die de strijder vormt, deze die een persoonlijke investering vraagt die uitstijgt boven de simpele technische en fysieke uitdrukking. " In competitie, vertrekken de mensen in de waan dat ze de beste zijn. Het is mooi, esthetisch, je weet wel, kortom alles wat je wilt, maar het is geen leerschool voor het leven. En, spijtig genoeg, wordt de maatschappij hierop gebouwd. Ik ben van mening dat een individu het concept van leven en dood slechts kan hebben wanneer hij een wapen in zijn handen heeft. En het sportieve karate is geen wapen. Bijvoorbeeld, een mae-geri die het haalt in de competitie, zal het noodzakelijkerwijs niet halen in een echt gevecht. Ik verkies het idee van een oud Japans gezegde te volgen dat zegt dat een wapen een schat is in de schede. Het begrip wapen in Budo, dat men niet dient te gebruiken, vind ik formidabel". Deze logica onderwijst Roland Habersetzer in zijn " Dento Budo Dojo " in Straatsburg, de moederdojo van het CRB, maar past vanzelfsprekend toe bij de stages georganiseerd door het CRB *. Met weldra 58 jaren, blijft de Sensei van het Centre de Recherche Budo reizen om zijn kennis te verspreiden, een gewoonte die hij genomen heeft sinds 1962 wanneer hij door de federatie belast werd om het karate te ontwikkelen in oost-Frankrijk.*

Vandaag vinden de leden van het CRB elkaar tweemaal per jaar, winter en zomer, terug tijdens grootschalige stages. De laatste stage georganiseerd in Straatsburg, werd aangegrepen om de 25ste verjaardag van het CRB te vieren. De vorige, in de zomer van 1999, had plaats gevonden in Québec. Dank aan de 22 aangesloten clubs, kunnen deze stages tot 200 deelnemers tellen. "Het aantal is niet belangrijk, benadrukt echter Roland Habersetzer, immers, ik blijf zeer selectief wanneer het er op aankomt een nieuwe dojo op te nemen anders zouden we al 5000 zijn. En ik wil niet meer vervallen in de valstrik van massacultuur. Men kan functioneren met dojo's van 10 tot 15 personen. Het maakt me niet uit 150 aangeslotenen meer te hebben. In het CRB, wijst men meer af dan dat men rekruteert. Ik leef niet van het karate. Ik ben leraar geschiedenis en aardrijkskunde. Ik beleef een passie, deze van het Budo".

** HERINNERING: Deze situatie dateert van maart 2000... Sindsdien heeft Sensei Habersetzer het leven van " Dento Budo Dojo " overgelaten aan zijn leerling Jean-Claude Bénis, 5e Dan, Tashi-ho. Deze dojo werd verplaatst naar Sélestat, ten zuiden van Straatsburg. Sensei Habersetzer onderwijst momenteel nog enkel tijdens de 4 stages " Tengu " per jaar, bij Straatsburg, waarvan er twee enkel toegankelijk zijn voor de leden van zijn vereniging CRB-IT. Voor de details kunnen de " Mémoires " van Sensei Habersetzer gelezen worden op deze site!*

Bij het CRB, wijst men meer af dan dat men rekruteert...

Een leefstijl, een manier van leven met een parallelle culturele en spirituele ontwikkeling.. "De mensen moeten in het Budo vorderen door research, zoals ze de lucht inademen, verduidelijkt Roland Habersetzer. Het Budo begeleidt u tot de dood en wordt vergezeld van een spirituele evolutie. Ik voel me immers beter dan twintig jaar geleden, ook al heb ik vandaag enkele kleine problemen met het recupereren ".

Met negen clubs in Frankrijk, vier in België en vier in Duitsland, twee in Zwitserland, twee in Rusland en één in Canada, vervolgt het CRB in zijn hoek rustig zijn weg. Fierheid voor zijn oprichter? "Nee, ik ben er niet fier op, laat hij ontvallen, maar het is een grote voldoening. Deze te zien dat, naarmate ik verder evolueer in

het najaar van leven, mijn intuïtieve gevoelens zekerheden zijn geworden. Ergens is dit geweldig. "

OOK TE LEZEN : de meer recente interviews van Sensei Habersetzer te vinden in diverse revues (zie " Nouveau sur le site " en " Institut Tengu ").

" Budo Kenkyukai - Tengu Gakuin ", geschiedenis van een logo en zijn Bunkai... door Shihan R.Habersetzer

In onze oud logo-letterwoord CRB (daterend van 1975)...

Van bij de oprichting van het " Centre Rhénan Budo ", korte tijd nadien veranderd in " Centre de Recherche Budo ", had ik volgende symbolische elementen samengesteld:

- de berg (Yama), symbool van de stille kracht, van de statische en duurzame kracht (de " onveranderlijk als de berg ", van de leuze van Takeda Shingen), en ook het te bereiken objectief.
- op de flank van de berg is het karakter ingevoegd dat de Weg aangeeft (Do, Michi, Tao), waarvan de betekenis de kern van ons gedrag is. De betekenis

kan gevonden worden doorheen veelvuldige technische middelen, die simpele "werktuigen" blijven. We hebben deze weg gekozen omdat ze ons naar een ver verwijderd doel brengt. En omdat het mogelijk is, om een heel leven lang, te "bewegen op de weg" (Do-raku).

- het lopend water (Mizu-nagare) geeft de levende kracht, de beweeglijkheid, de soepelheid weer, het « vormloze » dat zich aanpast aan alle hindernissen zonder zijn traject te wijzigen om een geduchte dynamische kracht te worden. Want " het zachte slijt het harde " van de wijze Lao Tseu. Op mentaal vlak is het ook het symbool van de wakkere geest, alert, klaar om zich in gelijk welke richting te engageren (Zanshin, Kufu).
- de cirkel, is het " Grote alles " (Taiki, Taichi), origineel en ultiem, het symbool van de Chinese Tao, zonder begin noch einde. Het is het alles omvattende, waar alles begint en waar alles op een dag terugkeert.

In ons oud loge-letterwoord TENGU (daterend van 1995)...

Ik ben vertrokken van het idee van blinkende lamellen (effect overgebracht door gebruik van zwart en wit) van een Kendomasker (het ovaal rechts), waarvan zich een gedeelte herhaalt door naar links te glijden (in naar achter verwerkte laag), tot het overgaan in een rond oppervlak, zoals een spel van spiegels om het effect van verwarring te vergroten.

Want men kan de ogen van de tegenstander niet situeren, dus ook niet zijn geest, zijn intenties, achter het scherm van waaruit hij waakt en zich voorbereidt...

zoals een Tengu, dat mythisch wezen uit het oude Japan (zie Wat is een Tengu)... De Tengu laat niets raden tot zijn explosieve reactiviteit, waarna het te laat zal zijn... En nochtans is hij daar... misschien ... Men moet klaar zijn!

Voor ons nieuw logo-letterwoord CRB-IT (Centre de Recherche Budo " Budo Kenkyukai " - Institut Tengu " Tengu Gakuin ")...

Ik meende dat het uur eindelijk was aangebroken om de maturiteit van de Tengubenadering te markeren binnen wat altijd het Centre de Recherche Budo zal blijven (waar ik nu Tengu-ryu aanleer, een nieuwe benadering van de vechttechniek die, boven de pragmatische aspecten van deze laatste, een gedragslijn wordt, die ik Tengu-No-Michi heb genoemd), door de twee symbolen samen te voegen tot één logo.

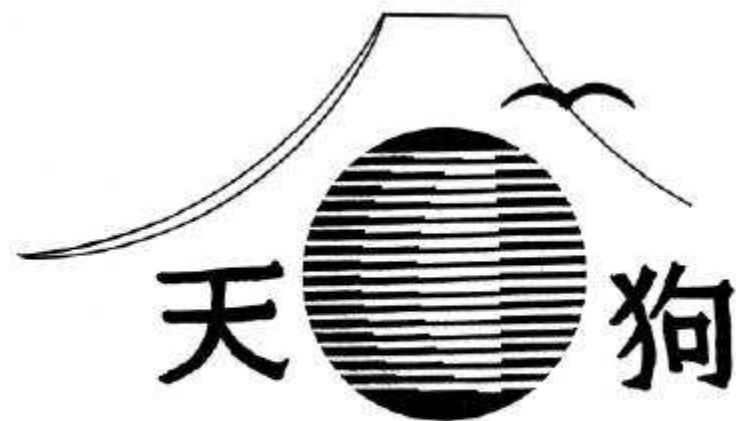
Ik heb dus in 2009 wat ik als het finale en definitieve logo beschouw, gerealiseerd:

- Het Tengumasker is het oog van Tengu geworden....dat waakt, observeert, alert om te beslissen..

- Dit oog met zijn horizontale striemen stuurt de fameuze « blik van het verre gebergte » (Enzan no metsuke), aanwezig in alle vechtkunsten, terug , want in dit oog (zonder iris ?...) glinstert dit gebergte dat voorkomt in de oorspronkelijke CRBlogo... Maar die, omdat het in de realiteit een weerspiegeling is, aanspoort om

er zich niet vast te spinnen (in een gevaarlijke tunnel visie) maar om rondom, achterom te kijken, zeer ver... in een allesomvattende periferische blik, het reële en het mogelijke.

- De symbolen Yama en Do blijven eigen aan zich zelf en gaan op in het Mizusymbool in de lijnen van het oog-masker: Aldus, in de blik van de Tengu 2009 slaan de harten en de geest van een benadering en een wil die ik wilde uitdrukken in 1974 toen ik CRB oprichtte! Evolutie, volgroeiing, nimmer ontkenning...

Tengu no michi

« Niet vechten, niet ondergaan »